Politechnika Warszawska

Symulacja warunków awaryjnych i odpowiedzi układu sterowania dla silnika turbośmigłowego w trakcie przelotu

Jan Tamborski

Promotor: dr inż. Sebastian Topczewski

Plan prezentacji

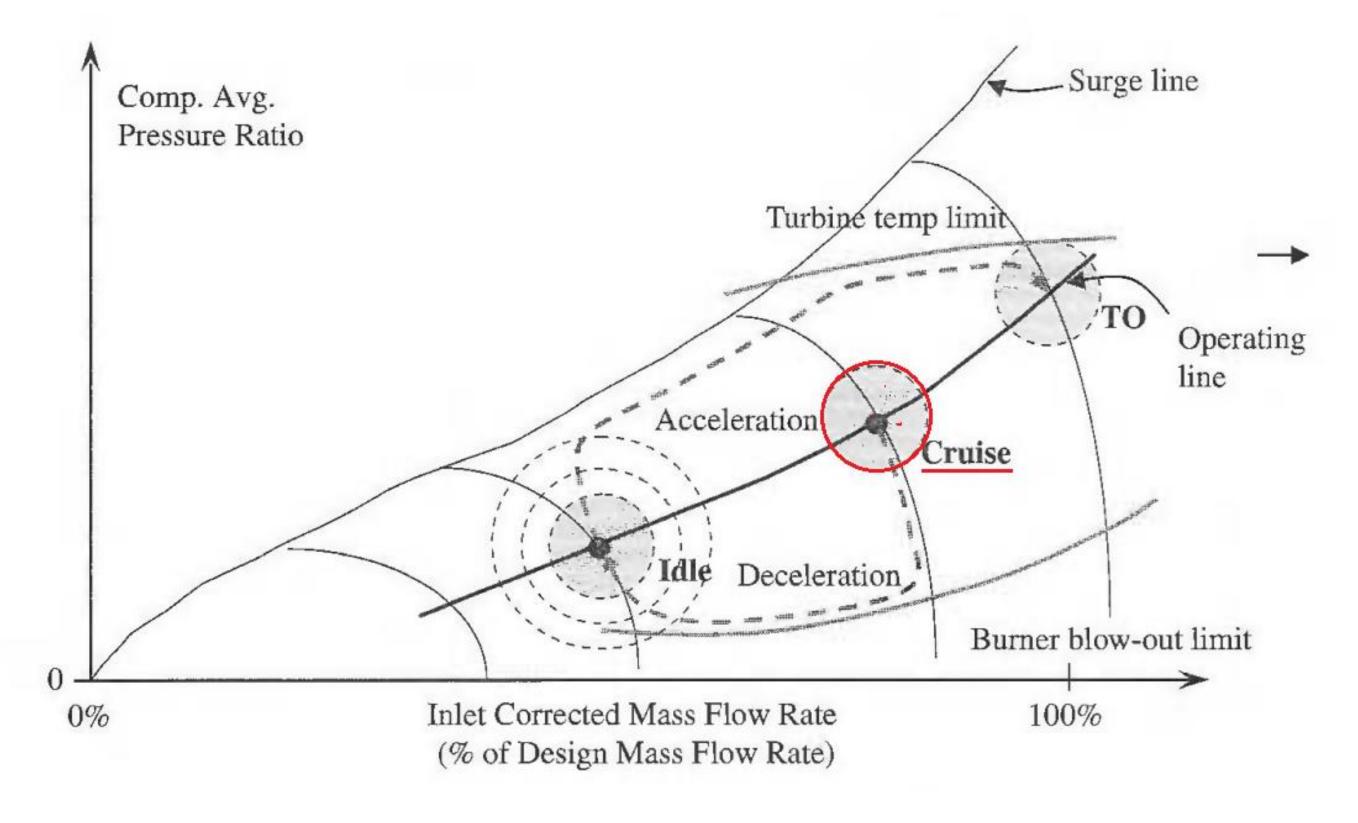
- 1. Definicja tematu pracy
- 2. Analiza rzeczywistego modelu silnika
- 3. Model symulacyjny
- 4. Generator stanów awaryjnych (ECG)
- 5. Aktualizator stanów silnika (ESU)
- 6. Jednostka sterująca silnikiem (ECU)
- 7. Wymagania całego układu
- 8. Testowanie
- 9. Przykładowe wyniki
- 10. Podsumowanie i dalsze możliwości rozwoju

Definicja tematu pracy

Symulacja warunków awaryjnych i odpowiedzi układu sterowania dla silnika turbośmigłowego w trakcie przelotu

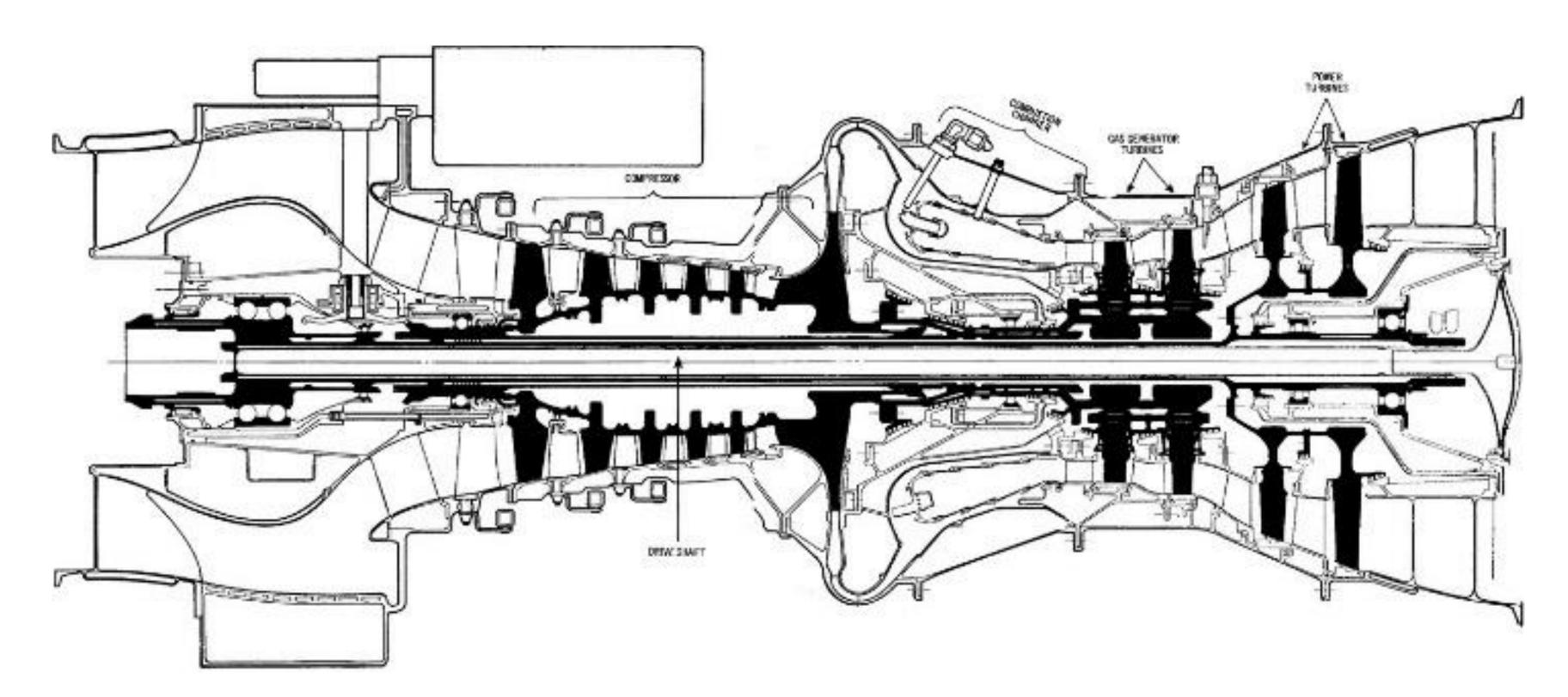

Rysunek 1: Zakres operacyjny na wykresie kompresora- przelot [1]

Analiza rzeczywistego modelu silnika

Model silnika turbośmigłowego: GE CT-7 Zastosowanie: śmigłowce (Black Hawk), samoloty (Saab 340).

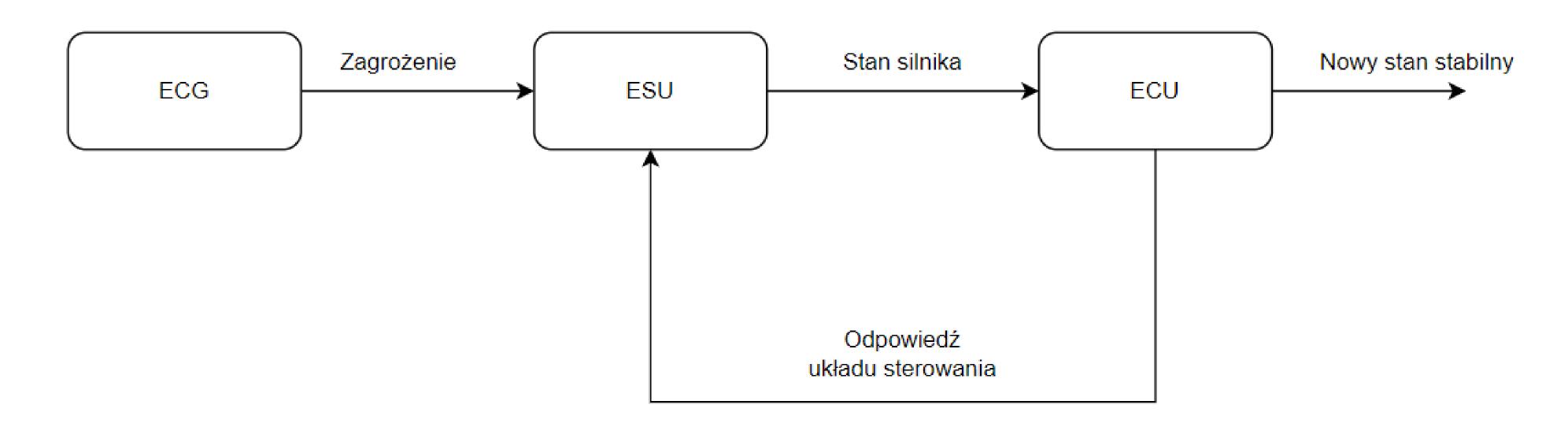

Rysunek 2: Przekrój silnika turbośmigłowego GE CT-7 [2]

Model symulacyjny

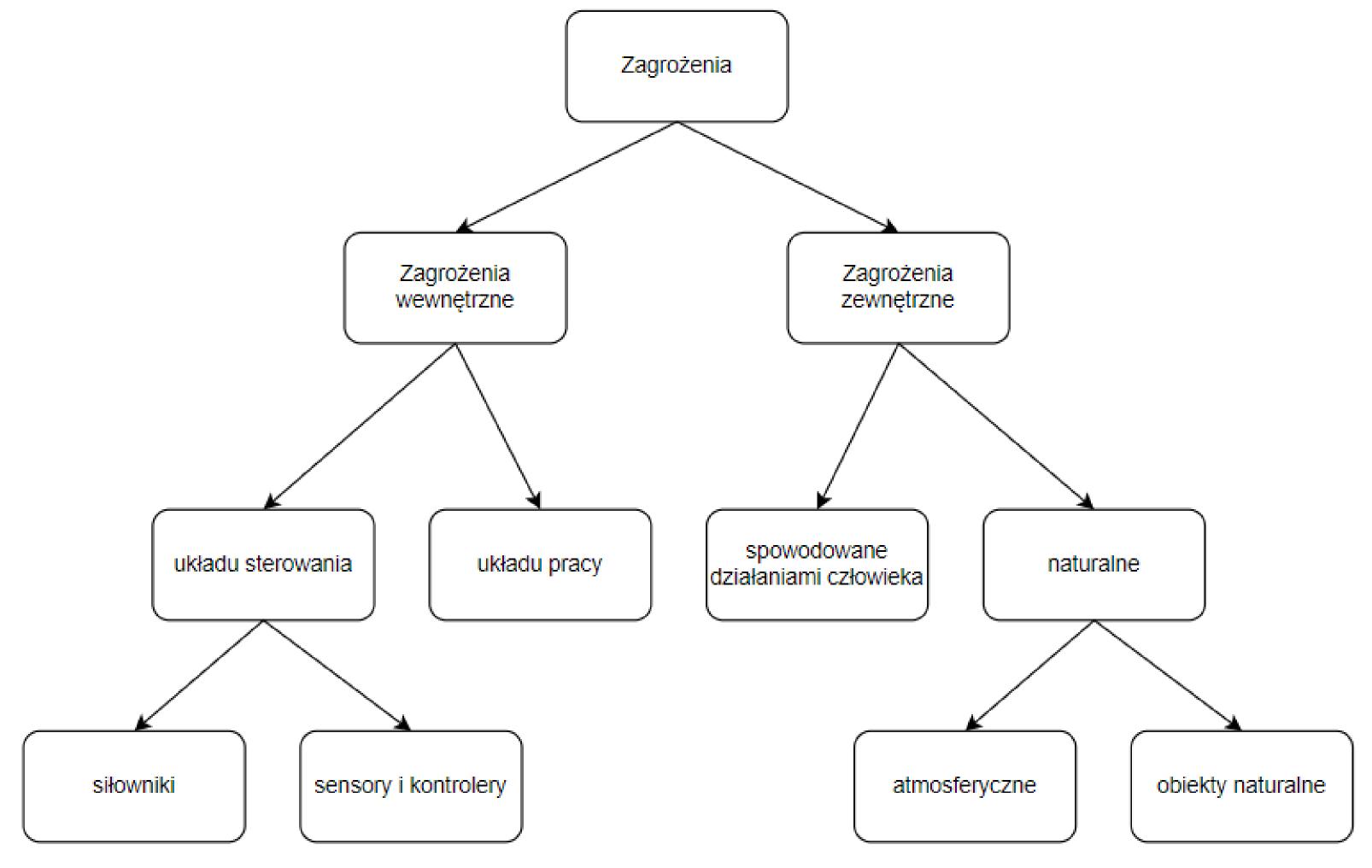
Model symulacyjny został podzielony na 3 podsystemy:

- +generator stanów awaryjnych (ECG)
- +aktualizator stanu silnika (ESU)
- +jednostka sterująca silnikiem (ECU)

Rysunek 3: schemat blokowy całego systemu

Generator stanów awaryjnych (ECG)

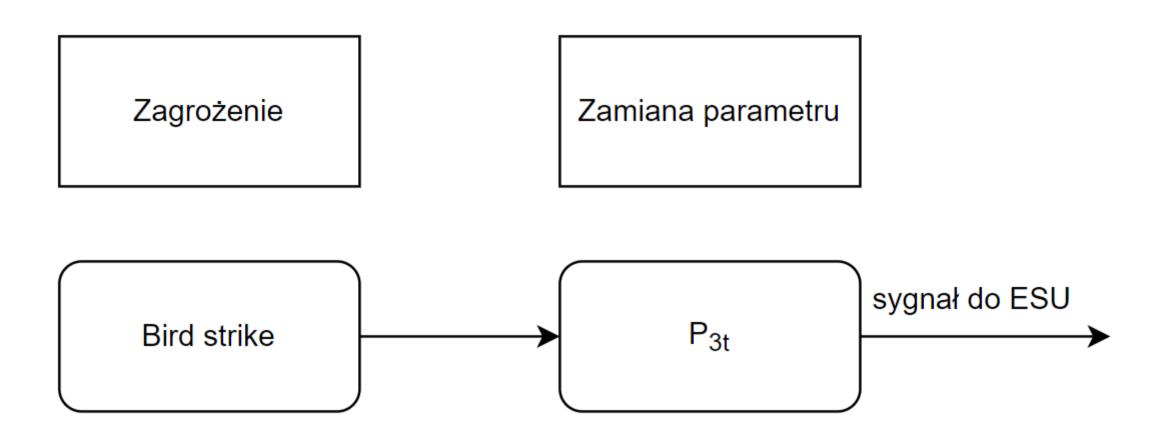

Politechnika Warszawska

Rysunek 4: Podział zagrożeń

Generator stanów awaryjnych (ECG)

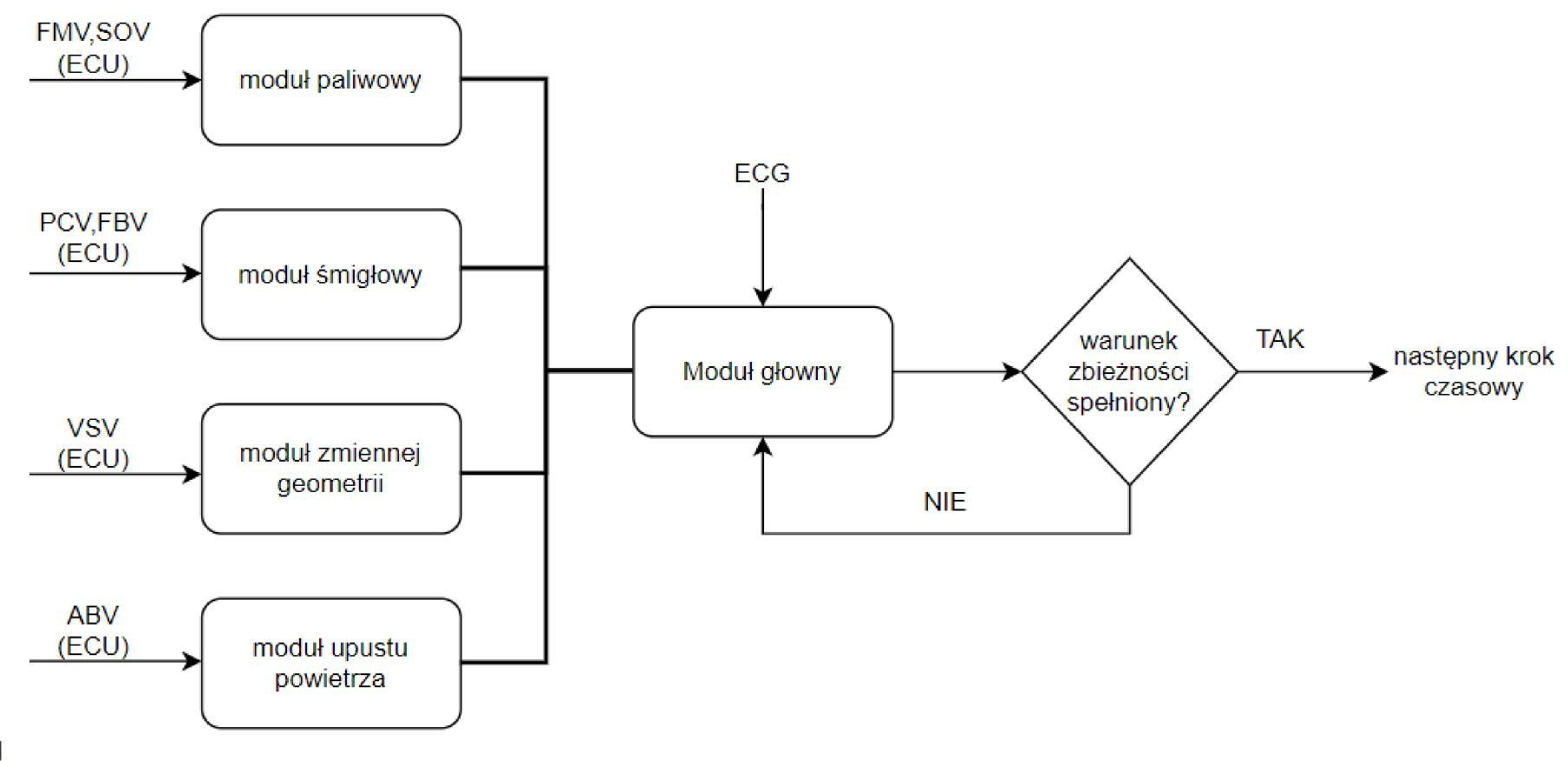
Przykład: W trakcie lotu na wysokości 20 000 ft doszło do "bird strike". Ptak wessany do silnika trafił do kompresora niszcząc jego łopatki i kierownice, co zmieniło rozkład ciśnienia za sprężarką (P_{3t}) . Z powodu zmiany P_{3t} zmieniają się inne podstawowe parametry silnika zgodnie z logiką ESU.

Rysunek 5: Przykład zagrożenia

Aktualizator stanów silnika (ESU)

ESU został podzielony na 5 modułów: Moduł główny, Moduł paliwowy, Moduł śmigłowy, Moduł zmiennej geometrii, Moduł upustu powietrza,

Politechnika Warszawska

Rysunek 6: Schemat blokowy aktualizatora stanów silnika

Jednostka sterująca silnikiem (ECU)

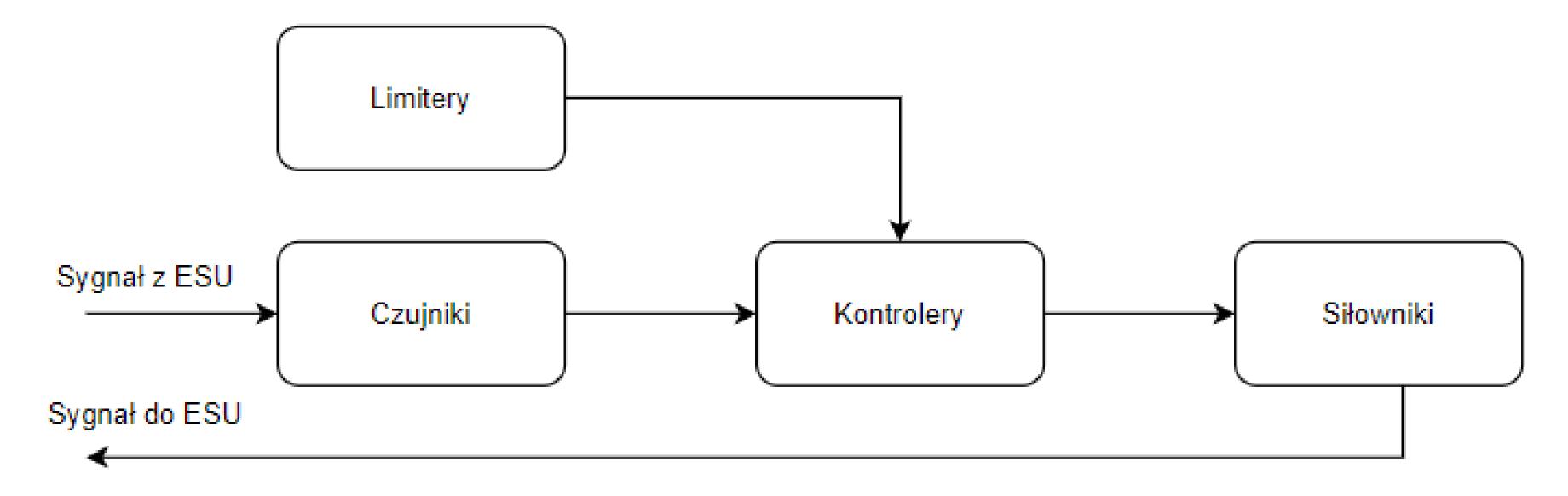
ECU składa się z 4 podstawowych modułów:

Czujniki- odpowiadają za odczytywanie kluczowych parametrów;

Limitery- posiadają w pamięci wartości limitujące własności silnika;

Kontrolery- porównują wartości z czujników i limiterów;

Siłowniki- wykonują reakcje układu i przekazują sygnał do ESU.

Rysunek 7: Schemat blokowy jednostki sterowania silnikiem

Wymagania całego układu

Bez zagrożeń: Układ jest stabilny.

Awaria sensora: Układ jest stabilny, parametry mają większą rozbieżność.

Awaria siłownika: Zwiększenie kąta nastawienia VG.

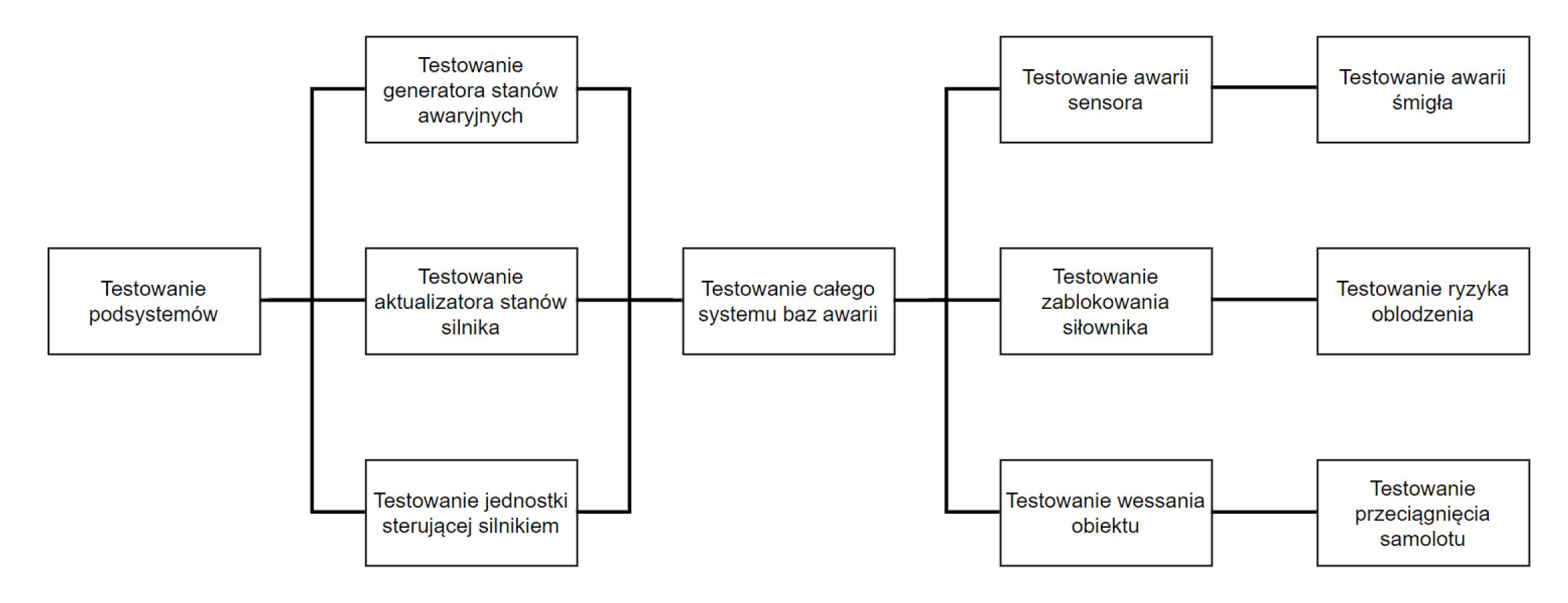
Awaria śmigła: Zchorągiewkowanie śmigła i odcięcie dopływu paliwa.

Przeciągnięcie samolotu: Zwiększenie ilości dostarczanego paliwa.

Spadek temperatury: Zmniejszenie kąta nastawienia VG.

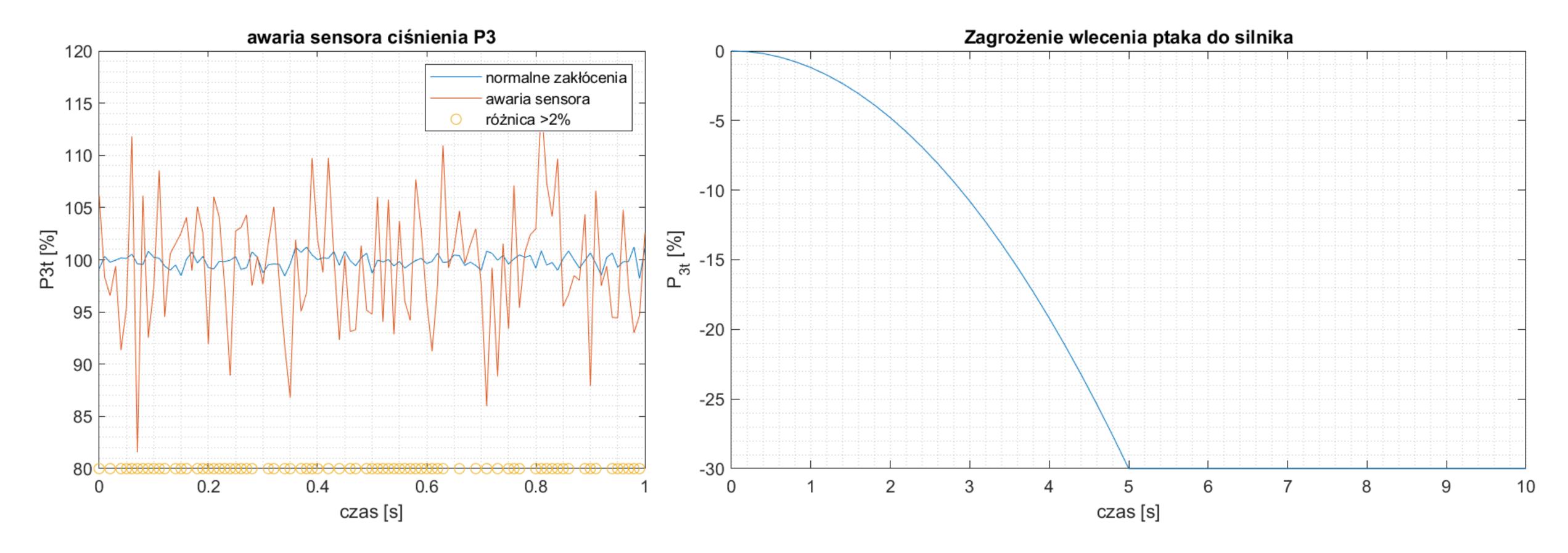
Wessanie obiektu: Zwiększenie ilości dostarczanego paliwa.

Rysunek 9: Wymagania całego układu

Rysunek 10: Podział testowania

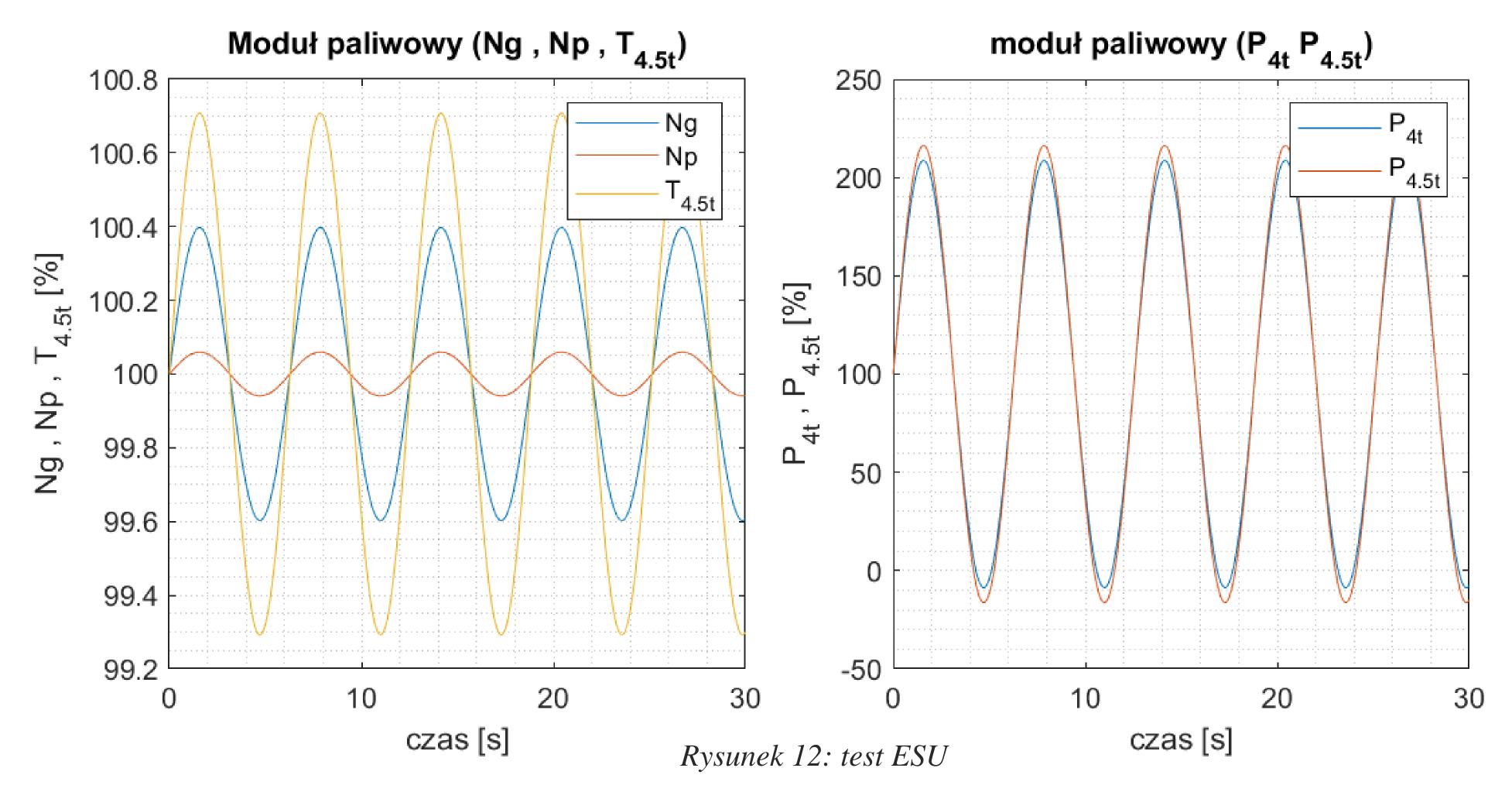
Przykładowy testy ECG

Rysunek 11: testy ECG

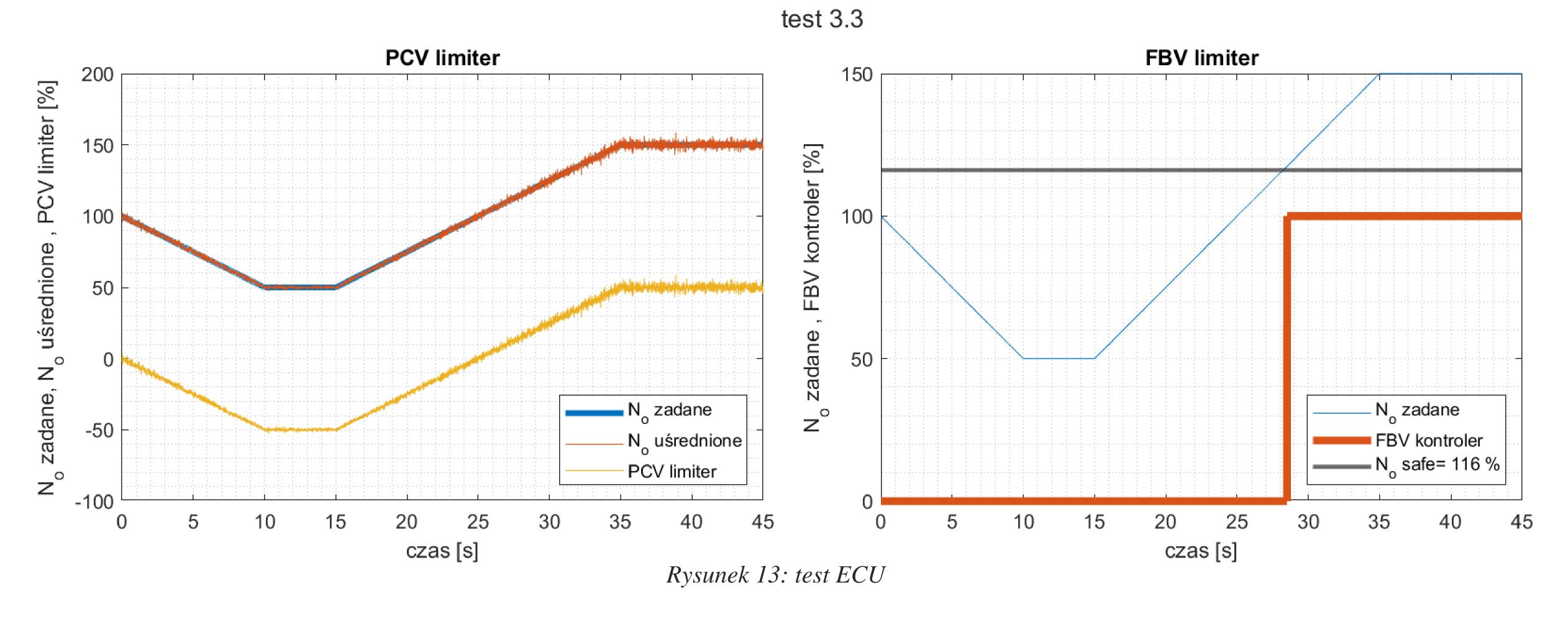
Politechnika Warszawska

Przykładowy test ESU

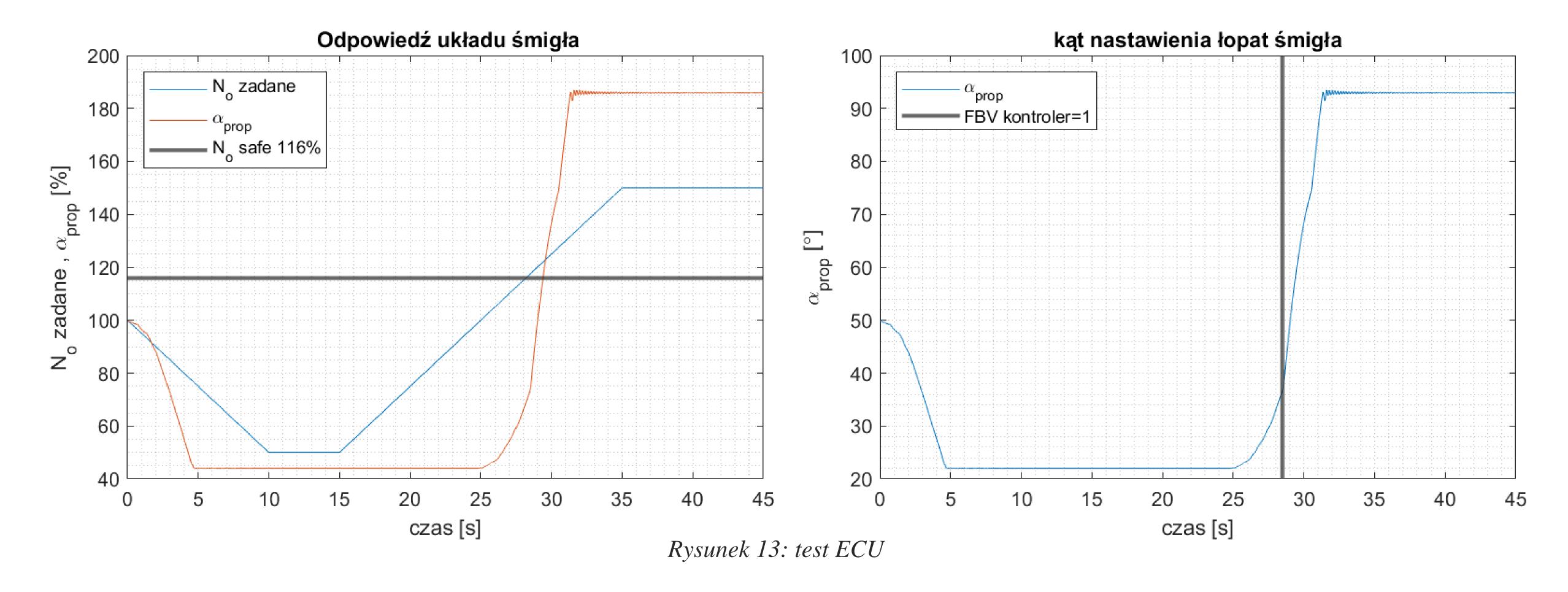
Politechnika Warszawska

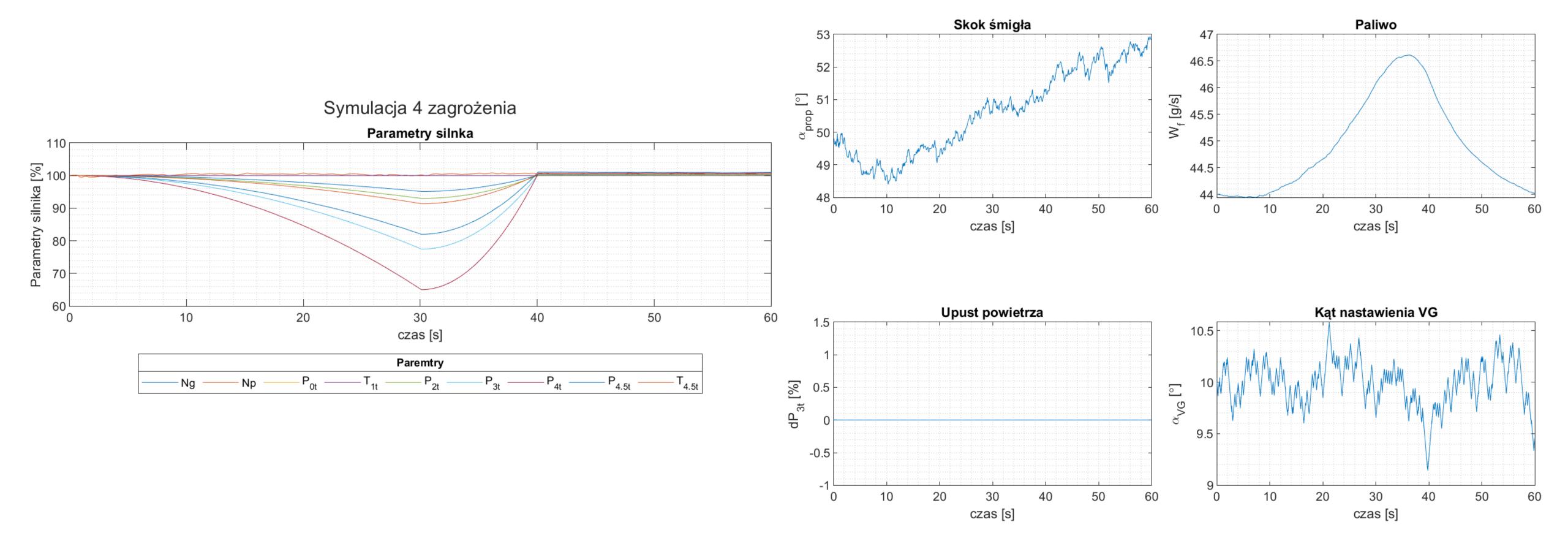
Przykładowy test ECU

Przykładowy test ECU

Rysunek 14: test przeciągnięcia samolotu

Politechnika Warszawska

Podsumowanie i dalsze możliwości rozwoju

Wykonanie pracy zostało podzielone na 3 etapy: przygotowanie, projektowanie i testowanie.

Przygotowanie- przegląd literatury, analiza układów sterowania, zdefiniowanie wymagań;

Projektowanie- przygotowanie struktury całego systemu, podział na moduły, przygotowanie

interfejsu pomiędzy modułami, implementacja funkcjonalności poszczególnych modułów;

Testowanie- weryfikacja poprawności implementacji symulacji pod względem wymagań systemu;

Dalsze plany- poszerzenie symulacji na wszystkie obszary pracy silnika od uruchomienia do wyłączenia.

Dziękuję za uwagę

